

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 19/09/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 30

Khi chúng ta tu học, nếu chúng ta có nghi vấn thì chúng ta phải thưa hỏi. Đa phần chúng ta cống cao, ngã mạn nên chúng ta “*tự dĩ vi thị*”, tự cho mình là người biết. Tập khí xấu ác này đã theo chúng ta nhiều đời, nhiều kiếp, khiến chúng ta đọa lạc. Hòa Thượng nhiều lần nhắc chúng ta phải: “***Y giáo phụng hành***”. Chúng ta phải làm theo lời giáo huấn của Phật, của Tổ Sư Đại Đức. Chúng ta thường thêm, bớt đi một chút nên chúng ta làm sai. Có người cho rằng họ có trí tuệ cao hơn Thích Ca Mâu Ni Phật. Ngày nay, người học Phật rất đông nhưng người có thành tựu rất ít. Nhà Phật nói: “***Tâm địa công phu***”. Chúng ta phải công phu từ ở nơi tâm. Người ngày nay chỉ công phu trên hình tướng.

Hằng ngày, chúng ta làm mọi việc có xuất phát từ tâm chân thành không? Chúng ta chân thật dụng tâm trong tu hành, dụng tâm trong đối nhân xử thế tiếp vật thì mọi sự, mọi việc sẽ trở nên ngày càng tốt. Có người cho rằng, có một bàn tay vô hình hay có một đại gia nào đó đang giúp chúng ta nhưng tất cả đều do chúng ta làm bằng tâm chân thành. Nhiều người tu hành chỉ thích chạy theo hình tướng, họ xây dựng tượng, nơi thờ Phật nguy nga. Hòa Thượng nói: “*Tượng Phật của tôi chưa đến một đồng*”. Hôm qua, tôi vừa được tặng hai chiếc thẻ nhớ, trong một thẻ có lưu bộ “*Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú*”.

Có người thích gõ chuông, gõ mõ lớn vì họ cho rằng nhiều người đang mê muội, cần được đánh thức. Tôi nghe nói, trong một khu dân cư, có những người ngày thứ Bảy, Chủ nhật vẫn niệm Phật rất to, họ cho rằng làm như vậy để người khác bớt mê. Đây là họ đang chọc giận người. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta không làm phiền cho chúng sanh đã là phước cho chúng sanh rồi, chứ chúng ta đừng nghĩ chúng ta đang độ chúng sanh***”. Tôi cẩn trọng khi làm mọi việc, sau 8 giờ tối, tôi không rửa xe để không phiền hàng xóm. Đây là chúng ta mỗi niệm luôn vì người khác mà lo nghĩ. Nếu mỗi người học Phật đều vì người khác lo nghĩ thì xã hội sẽ tốt đẹp.

Có con đường, mọi người tranh nhau đặt tượng Chúa và tượng Phật, họ cho rằng như vậy là họ đang hoằng dương Phật pháp. Chúng ta hoằng dương Phật pháp là chính chúng ta phải chân thật tu hành, làm ra tấm gương.

Gần đây, Người của chúng ta di chuyển lên Yên Bái để giúp sửa chữa một ngôi trường bị ảnh hưởng bởi lũ lụt, sau khoảng 18 giờ, người của chúng ta đã quét dọn, sửa

chữa xong. Khi lãnh đạo các cơ quan đến khảo sát, họ rất bất ngờ, không hiểu vì sao chúng ta làm nhanh và tốt như vậy. Mọi người tò mò, tìm hiểu thì họ sẽ biết chúng ta là những người học Phật, người ăn chay. Đây là chúng ta tô son thếp vàng cho Phật pháp. Một nhóm người nhỏ mà có thể làm mọi việc một cách tốt đẹp như vậy, nếu trong xã hội có nhiều người cùng làm thì thiên tai, bão lũ sẽ được khắc phục rất dễ dàng. Các trường học trong hệ thống của chúng ta không phân biệt tôn giáo, các cô theo đạo Phật thì mang tâm đại từ, đại bi đến với các con, các cô theo Thiên Chúa Giáo thì các cô mang tình yêu của Chúa đến với các con.

Chúng ta muốn hoằng dương Phật pháp thì chúng ta làm tốt những điều mà Phật Bồ Tát đã dạy. Mọi người đều biết tôi chỉ học pháp với Hòa Thượng Tịnh Không, chỉ niệm Phật. Nếu đời sống của chúng ta tốt, chúng ta làm ra được những việc làm tốt thì chúng ta đã khiến mọi người có cái nhìn tốt về Thầy của chúng ta. Đầu năm, tôi đã nói, năm nay chúng ta sẽ xây dựng thêm 3 vườn rau, ở đây, tôi đã làm thêm được một vườn rau. Chúng ta cần tích cực làm những việc thiết thực lợi ích cộng đồng. Đây là chúng ta đang làm giống như Bồ Tát, chúng ta *“thường niệm thiện pháp, thường tư duy, quán sát thiện pháp”*. Đây là chúng ta có ý niệm thiện, tư tưởng thiện, việc làm thiện.

Hòa Thượng dạy chúng ta không bao giờ cạnh tranh mà chỉ hỗ trợ mọi người. Hòa Thượng tích cực ủng hộ các tôn giáo bạn, khi các tôn giáo bạn cần mua xe cứu thương, xây dựng cô nhi viện thì Ngài đều ủng hộ. Hòa Thượng nói: *“Họ đi làm việc lợi ích chúng sanh, chúng ta không có thời gian làm thì chúng ta giúp đỡ cho họ”*. Khi có một đoàn Ma-sơ chuẩn bị đi châu Phi cứu trợ, Hòa Thượng bảo mọi người tặng xe cứu thương, thuốc thang cho họ. Tinh thần của người chân thật học Phật là hài hòa, cởi mở, nơi nơi không có chướng ngại.

Hòa Thượng nói: *“Người khác có ý niệm tranh thì chúng ta nhường”*. Họ tranh nhiều lần thì chúng ta nhường nhiều lần. Người nhường là người thắng được chính mình. Mọi người thường nghĩ vấn đề phức tạp nhưng thực ra mọi việc đơn giản, dễ dàng. Gần đây, người của chúng ta đến niệm Phật cho một gia đình, ban đầu, những người trong dòng họ cho rằng chúng ta đến niệm Phật vì tiền. Khi chúng ta niệm Phật xong thì chúng ta tặng tiền cho họ để họ mua đồ phóng sanh. Chúng ta đã khiến cho những người trong dòng họ đó cùng chuyển tâm. Người thế gian luôn hơn thua, lời lỗ nên họ không làm được việc vì người khác.

Khi chúng ta tổ chức trại hè, người của chúng ta luôn tràn đầy năng lượng, mọi người không hiểu chúng ta lấy năng lượng ở đâu. Có người cho rằng chúng ta bị bùa mê thuốc lú hay chúng ta được thuê với giá rất cao.

Gần đây, Thủ tướng đã khóc khi nói về thiên tai bão lũ, cả nước cùng hướng về hỗ trợ vùng thiên tai, chúng ta cũng đừng tổ chức các lễ tri ân để ủng hộ các vùng lũ. Việc nào mang lại lợi ích thiết thực nhiều hơn cho chúng sanh thì chúng ta làm. Hòa Thượng

nói: **“Chúng ta phải có phương tiện khéo léo nhất để giúp ích cho chúng sanh một cách tốt nhất”**.

Chúng ta làm mọi việc rất nhẹ nhàng, không ồn ào nhưng rất thiết thực lợi ích chúng sanh. Đây chính là tinh thần của Phật pháp. Mọi người cảm nhận được tâm chân thành chia sẻ của chúng ta. Điều quan trọng nhất là chúng ta dụng được tâm chân thành. Có người không hiểu vì sao chúng ta có nhiều rau để tặng như vậy, chúng ta tích cực làm để chúng ta có rau tặng. Chúng ta làm việc vì chúng sanh, chúng ta không cần tiền bạc nhưng chúng ta luôn tràn đầy năng lượng. Thánh Hiền thế gian và xuất thế gian đều khuyên chúng ta quên đi chính mình, chúng ta đem **“tiểu ngã”** hòa tan vào trong **“đại ngã”**, hòa tan cái ta riêng biệt vào cái ta của tất cả chúng sanh, chúng ta làm được như vậy thì chúng ta sẽ vô cùng mạnh mẽ.

Người thế gian nhìn thấy chúng ta **“đầu tắt mắt tối”** nhưng chúng ta luôn cảm thấy ngập tràn niềm vui. Bàn tay của tôi chai sạn, nhiều vết sẹo, mọi người cho rằng tôi khổ cực lắm. Chúng ta làm gấp ba, bốn lần người bình thường nhưng chúng ta không có lo lắng, không cảm thấy khổ cực. Chỉ những người chân thật học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền mới có những cảm nhận này. Tình yêu của Phật là tình yêu vô điều kiện, không biên giới.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Ở trên bục giảng có một câu đối “Bất chước u thế gian, tắc năng nhập Phật cảnh”, không dính mắc vào việc thế gian liền có thể nhập vào cảnh giới của Phật, xin hỏi trong cuộc sống thường ngày, đối nhân xử thế tiếp vật, làm thế nào không khởi tâm động niệm?”**.

“Bất chước” là không dính mắc mọi sự, mọi việc ở việc thế gian. Hòa Thượng nói: **“Việc tốt cần làm nên làm không công, không đức”**. Chúng ta không làm vì công đức, không dính mắc vào đối tượng. Chúng ta còn thấy chúng sanh để phục vụ thì chúng ta còn dính mắc vào chúng sanh. Chúng ta vì Phật pháp mà làm thì chúng ta vẫn đang dính mắc.

Hòa Thượng nói: **“Hai câu nói này là cư sĩ Lý Mộc Nguyên viết để kỷ niệm Lão cư sĩ Trần Quang Biệt, cũng là tán thán Lão cư sĩ Trần Quang Biệt. Chỗ này quan trọng nhất là “bất chước”, không dính mắc, không để vào trong tâm. Tâm chúng ta không dính mắc vào thứ gì thì tâm chúng ta thanh tịnh rồi. Trong cuộc sống thường ngày, chúng ta thường khởi tâm, động niệm vì chúng ta để mọi sự, mọi việc trong tâm. Chúng ta không để mọi sự, mọi việc trong tâm thì chúng ta rõ ràng tường tận, mọi sự mọi việc. Đây là trí tuệ. Nếu chúng ta không để mọi sự, mọi việc trong tâm thì đây chính là định, là thiền định. Định huệ cùng tu thì công phu của chúng ta liền sẽ tiến bộ. Công phu của chúng ta sâu rồi thì chúng ta liền có thể thể hội được cảnh giới của Phật. Việc này rất nhiều người làm không được nguyên nhân chính là không thể buông bỏ được “cái ta”**.

Chúng ta thường cho rằng “*ta làm*”, “*ta thấy*”, nhờ có ta nên mọi việc mới tốt như vậy. Chúng ta làm một việc nào đó mà mọi người không biết thì chúng ta cảm thấy phiền não, đây là vì chúng ta mang việc đó để vào trong tâm. Sáng hôm qua, sau khi học xong thì tôi đi thành phố Hồ Chí Minh, buổi chiều tôi đã quay về Đà Lạt, sáng hôm nay, đúng 3h15’, tôi thức dậy, tôi dậy khi chuông đồng hồ reo 5 phút. Chúng ta nên làm mọi việc một cách nhẹ nhàng, tuân theo thời khóa.

Hòa Thượng nói: “**Trên “*Kinh Kim Cang*” nói được rất hay: “*Vô ngã tướng, vô nhân tướng, vô chúng sanh tướng, vô thọ giả tướng*”. *Cái đầu tiên là “vô ngã tướng*”. *Chúng ta không làm được “Vô ngã tướng*”. *Nếu chúng ta chân thật làm đến “vô ngã tướng” thì chúng ta đã bước vào được cảnh giới của Đại Thừa*”. Chúng ta thường tự đặt áp lực cho mình do “*cái ta*” của mình. Chúng ta cho rằng: “*Chúng ta làm việc này không tốt thì sẽ mất mặt!*”. Chúng ta tự đặt áp lực cho mình thì chúng ta làm không tốt, chúng ta rời bỏ cái ta thì chúng ta sẽ làm mọi việc một cách nhẹ nhàng, làm mọi việc một cách tốt hơn.**

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta mỗi niệm vẫn có “cái ta”, “cái của ta” vậy thì chúng ta ở ngoài cửa Đại Thừa rồi! Chúng ta không vào được cửa lớn! “Cái của ta” chính là ý niệm “tự tư tự lợi”, chúng ta còn “ý niệm “tự tư tự lợi” vậy thì chúng ta không vào được cửa của Phật. Chúng ta phải dần dần tan nhạt ý niệm “tự tư tự lợi”, đến khi chúng ta hoàn toàn không còn “tự tư tự lợi”, tất cả khởi tâm động niệm là vì xã hội, vì chúng sanh thì chúng ta liền bước vào được cảnh giới của Phật. Hy vọng các đồng tu nên thể hội nhiều một chút điểm này, chăm chỉ, nỗ lực chuyển đổi ý niệm của mình chuyển lại!***”

“*Đại*” là lớn. “*Thừa*” là xe. “*Đại thừa*” là cỗ xe lớn. Chúng ta phải quên đi “*cái ta*”, “*cái của ta*”, hóa nhập “*cái ta*” của mình với “*cái ta*” rộng lớn. Chúng ta phục vụ mọi người cũng chính là đang phục vụ cho chính mình, người thân của mình. Chúng ta có ý niệm như vậy thì chắc chắn chúng ta sẽ không buồn phiền. Thay vì chúng ta phục vụ con thì chúng ta phục vụ tất cả mọi người thì đồng thời, chúng ta tạo được phước báu lớn lao. Chúng ta tạo được phước báu lớn lao thì những người thân nhất với chúng ta cũng sẽ được nhận phước báu đó. Nhà Phật gọi đây là: “***Phước chí tâm khai***”. Phước đến thì tâm được khai mở, mọi sự, mọi việc đều rất thuận lợi. Chúng ta tu hành, niệm Phật vãng sanh không phải vì ta mà là vì chúng sanh. Chúng ta vì chúng sanh mà vãng sanh, vì chúng sanh mà thành Phật!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!